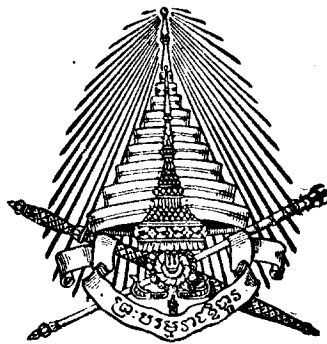

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๔๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยเขตต์ปลอดภัยในราชการทหาร

พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)

น.อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร.น.

เจ้าพระยายมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๕๗๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า ราชการทหารเป็นกิจการเกี่ยวกับประโยชน์ของชาติ และเป็นการสมควรที่จะกำหนดเขตต์โดยรอบบริเวณที่ทหารไว้เป็น “เขตต์ปลอดภัย” สำหรับความปลอดภัยในราชการทหาร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตต์ปลอดภัยในราชการทหาร พุทธศักราช ๒๕๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ “เขตต์ปลอดภัย” ในราชการทหารหมายถึงบริเวณโดยรอบที่ทหารเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในราชการทหาร

มาตรา ๔ ที่ทหารแห่งใดจะควรมีเขตต์ปลอดภัยเพียงใด ให้กำหนดขึ้นไว้โดยพระราชกฤษฎีกาเป็นคราว ๆ และให้มีแผนที่ประเมินเขตต์ไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

เมื่อได้กำหนดเขตต์ขึ้นแล้ว ให้กระทรวงกลาโหมจัดให้มีเครื่องหมายแสดงเขตต์ไว้โดยชัดเจน

มาตรา ๕ เมื่อได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณ
เขตต์ปลอดภัยไว้แล้ว ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรง
เรือนหรือสิ่งปลูกสร้างลงในบริเวณเขตต์ปลอดภัยนั้น หรือ
แก้ไขเปลี่ยนแปลงโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่แล้ว
หรือเพาะปลูกต้นไม้ซึ่งอาจเป็นภัย หรือขุดย้ายต้นไม้ที่ปลูก
ไว้แล้วอันมีสภาพเป็นอสัณหาริมทรัพย์ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากกระทรวงกลาโหม และปฏิบัติตาม
เงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้นด้วย

มาตรา ๖ ในบริเวณเขตต์ปลอดภัยซึ่งได้มีเครื่องหมาย
ห้ามการเข้าออกไว้แล้ว ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่
เข้าไปในเขตต์นั้น ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
ผู้บังคับบัญชาในที่นั้นให้เข้าไปได้ หรือได้รับอนุญาตให้
เข้าไปในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ทหารในที่นั้น

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดในมาตรา ๕ และ
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวาง
โทษดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศักรู ให้จำคุก
ไม่เกินห้าปี

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๔๗ ๕

(๒) ถ้ามิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตต์ซึ่งใช้กฎอัยการศึก ให้จำคุกไม่เกินสามปี

(๓) ถ้าได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนั้นให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเครื่องหมายที่ใช้อย่างไรในเขตต์ปลอดภัยในราชการทหารและกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี